

Rok 2016/2017 nr I

Styczeń 2017

Ważne tematy:

- Wywiady z nauczycielami, w tym jeden w języku angielskim!
- Wybrane wydarzenia z życia szkoły.
- Sukcesy uczniów w konkursach.
- Ciekawostki z różnych dziedzin.
- Autoprezentacja zespołu redakcyjnego.

W tym numerze:

- Oto my - redakcja „Po prostu” 2
- Na trasie III Gry Terenowej po Tarnowie 3
- Biesiadowanie z Henrykiem Sienkiewiczem 3
- Przepytujemy nauczycieli - wywiady 4
- Co warto wiedzieć o swojej szkole 5
- Nasze konkursowe osiągnięcia 6
- My czytamy! Ty też czytaj! 7
- Święta Bożego Narodzenia na świecie 7
- Kącik humoru Ciekawostki 8

Nasz projekt edukacyjny zwyciężył!

Projekt edukacyjny „Bohaterom Niepodległej”, który realizowaliśmy w naszej szkole w ramach konkursu miejskiego, został doceniony i nagrodzony. Nasza szkoła zajęła I miejsce w kategorii szkół podstawowych i otrzymała nagrodę 3 tys. zł. Za te pieniądze została kupiona tablica multimedialna do sali komputerowej.

14 grudnia 2016 roku w Sali Lustrzanej odbyło się uroczyste podsumowanie konkursu miejskiego. Zostały wówczas zaprezentowane dokonania szkół oraz wręczone nagrody i dyplomy. Naszą szkołę reprezentowały: pani dyr. Zofia Drwal, pani Renata Kucharska – koordynator projektu i Olga Henich – przewodnicząca Samorządu Uczniowskiego.

W konkursie wzięło udział 17 tarnowskich szkół – podstawowych, gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych. Projekt, który opracowaliśmy w naszej szkole, nosił tytuł „Pragnęli wolnej Polski – różne oblicza bohaterstwa tarnowian”. Od październi-

ka do grudnia zrealizowaliśmy wiele przedsięwzięć, o których można przeczytać na naszej stronie internetowej www.konarski.wiara.pl.

W wręczeniu nagród w Sali Lustrzanej. Fot. P. Topolski, UMT.

Zasady savoir-vivre'u w szkole

1. Jako pierwszy kłaniaj się wszystkim pracownikom szkoły, mówiąc „dzień dobry”. Kiedy się kłaniasz lub z kimś rozmawiasz, wyjmij ręce z kieszeni.
2. Używaj zwrotów grzecznościowych, takich jak „przepraszam”, „dziękuję”, „proszę”.
3. Nie spóźniaj się na lekcje.
4. Dbaj o higienę i porządek w klasie – nie pisz po ławkach, nie śmieć, nie niszcz pomocy naukowych i mienia szkoły.

5. W czasie lekcji zachowuj się właściwie – nie przeszkadzaj w prowadzeniu zajęć; Wstawaj, gdy nauczyciel się do Ciebie zwraca; nie przerywaj wypowiedzi innych osób; aktywnie pracuj podczas lekcji oraz nie żuj gumy.
6. Dbaj o kulturę języka – nie używaj wulgaryzmów, nie krzycz, nie podnoś głosu i grzecznie zwracaj się do innych.
7. Bądź odpowiedzialny i prawdziwy – miej odwagę przyznać się do winy,

nie kłam i nie zrzucaj odpowiedzialności na innych.

8. Kulturalnie zachowuj się w czasie szkolnych uroczystości.

9. Przestrzegaj zasad kulturalnej obsługi telefonu komórkowego; wyłączaj telefon podczas lekcji i uroczystości szkolnych; nie używaj telefonu ani innych urządzeń elektronicznych w czasie zajęć.

10. Staraj się pracować nad własnym charakterem i postępuj zgodnie z zasadami dobrego wychowania.

Joanna Bajbur

Oto my - redakcja „Po prostu”

W tym roku szkolnym w naszej szkole wznowiło działalność koło dziennikarskie, które postawiło sobie zadanie wydawania gazetki szkolnej.

Po długich dyskusjach wybrałyśmy jej tytuł - „Po prostu”, choć wcale tak prosto nie było (pomysłów miałyśmy dużo, co nie ułatwiło nam decyzji, wbrew powiedzeniu, że od przybytku głowa nie boli...).

W skład redakcji wchodzi same dziewczyny, ale oczywiście to nie jest żadne założenie, tak po prostu wyszło. Do współpracy zapraszamy wszystkich chętnych! Czekamy na Wasze uwagi i sugestie, ponieważ chcielibyśmy pisać dla Was, o Was i o tym, co Was interesuje. Opiekunką naszego koła jest pani Magdalena Rzepka.

Prawie cała redakcja. Brakuje tylko Oli z klasy IV a.

Hej! Mam na imię **Zuzia** i chodzę do klasy 6 a. Interesuję się rysowaniem, czytaniem i literaturą. Dołączyłam do redakcji gazetki szkolnej, ponieważ uwielbiam pisać opowiadania z polskiego i choć nikt nie chce mi uwierzyć, muszę przyznać, że jest to bardzo interesujące zajęcie. Mam ciekawe pomysły i nadzieję, że to, co wniosę do tej gazetki, przypadnie wam do gustu!

Cześć! Jestem **Alicja**, mam 12 lat, chodzę do klasy VI a i po raz pierwszy będę tworzyć gazetkę szkolną. Chcę to robić, ponieważ jest to dobry sposób na pokazanie swojej osoby. Moim ulubionym kolorem jest fioletowy, a ulubionym zwierzęciem – chomik o imieniu Teodor. Najbardziej lubię grać w siatkówkę. Jestem zwariowaną osobą i łatwo nawiązuję nowe przyjaźnie. Lubię się

śmiać, być rozśmieszaną i rozśmieszać innych. Jednak czasami jestem też mądrą i rozsądną osobą.

Cześć! Nazywam się **Olga**. Chodzę do klasy VI a i jestem przewodniczącą szkoły. Bardzo lubię grać w siatkówkę, piłkę ręczną, od niedawna trenuję także wspinaczkę sportową. Powiedzmy sobie szczerze, nie lubię się uczyć, ale cóż – jak trzeba, to trzeba. Przedmioty, którymi się interesuję, to język angielski, polski oraz historia i wf. Jestem osobą towarzyską i koleżeńską (a przynajmniej tak mi się wydaje), ale uwaga, łatwo wyprowadzić mnie z równowagi! A propos samej gazetki szkolnej, to bardzo się cieszę, że mogę ją redagować. Chciałabym przy okazji dowiedzieć się więcej o szkole i nie tylko.

Cześć! Mam na imię **Weronika**, jestem uczennicą klasy VI a. Już drugi rok będę pracowała przy powstawaniu gazetki szkolnej. Interesuję się żużlem i wspinaczką sportową. Sama trenuję wspinaczkę od 5 lat. Moim ulubionym zwierzęciem jest chomik, którego sama posiadam od pół roku (nazywa się Tosia). Mam głowę pełną pomysłów i przyświeca mi nadzieja, że wraz z moimi koleżankami z ekipy napiszemy wspaniałe tomy gazetki szkolnej.

Cześć, jestem **Madzia**. Chodzę do klasy 6 a. Wiele osób uważa mnie za osobę spokojną, jednak moi przyjaciele wiedzą, że jest to wierutne kłamstwo. Interesuję się wieloma dziwnymi rzeczami, np. judo, ceramiką czy pisaniem ikon. Do przygody z kółkiem dziennikarskim zachęciła mnie moja koleżanka.

Cześć, nazywam się **Ania**. Mam 11 lat i chodzę do klasy VI a. Moim ulubionym kolorem jest miętowy, a ulubionym sportem – siatkówka i piłka nożna. Chodzę na kółko, ponieważ w przyszłości chciałabym zostać dziennikarką. Jestem osobą zwariowaną i lubię się wygłupiać.

Hej! Jestem **Ola**, mam 10 lat, chodzę do klasy IV a. Jestem komiczną osobą. Tak uważają moje przyjaciółki. Poza tym lubię grać w siatkówkę i piłkę nożną. Mam ciekawe pomysły. Chciałam być na kółku dziennikarskim, ponieważ bardzo mnie to ciekawi.

Hej, mam na imię **Wiktoria**. Jestem w wieku 11 lat i chodzę do klasy 6 a. Interesuję się rysowaniem oraz sportem. Dołączyłam do redakcji gazetki szkolnej, ponieważ zachęciła mnie do tego moja koleżanka.

Na trasie III Gry Terenowej po Tarnowie

8 listopada klasa VI a, podobnie jak inne klasy, brała udział w III Grze Terenowej po Tarnowie pt. „Tarnowscy bohaterowie walki o niepodległość”.

Na początku zaprezentowaliśmy swoje biało-czerwone kotyliony, zrobiliśmy pamiątkowe zdjęcie i odebraliśmy teczkę z zadaniami dla naszej klasy. Otworzyliśmy pierwszą kopertę i ruszyliśmy w stronę placu Kazimierza Wielkiego. Zatrzymaliśmy się przy kamienicy, w której kiedyś znajdował się dom Tadeusza Tertila, zasłużonego burmistrza Tarnowa. Wykonaliśmy zadania dotyczące tego miejsca i skierowaliśmy się w stronę następnego punktu. Był to dom za katedrą, w którym dawniej mieściła się siedziba XIV Polskiej Drużyny Strzeleckiej. Po zrobieniu

części zadań przeszliśmy na plac Katedralny pod figurę Matki Bożej, gdzie musieliśmy uzupełnić odezwę burmistrza Tertila do mieszkańców Tarnowa. Ostatnie zadanie wykonaliśmy na Starym Cmentarzu w Kwaterze Zasłużonych. Mieliśmy odnaleźć groby kilku poległych legionistów, m.in. Juliana i Mariana Mikosiów, Błażeja Wójcickiego. Największą trudność sprawiło nam odszukanie grobu tego ostatniego, ponieważ znaleźliśmy tylko jego pseudonim - „Jurand”, ale w końcu nam się to udało. Po uzupełnieniu wszystkich zadań wróciliśmy do szkoły. Większość klasy była bardzo zaangażowana w pracę, którą mieliśmy wykonać.

Moim zdaniem gra terenowa była bardzo ciekawą imprezą, mimo że nasza klasa nie zdobyła Pucharu

Dyrektora Szkoły. Dzięki niej dowiedzieliśmy się wielu interesujących rzeczy na temat historii naszego miasta i poznaliśmy różne osoby, które można nazwać bohaterami Tarnowa. Była to też dobra okazja do zintegrowania całej klasy.

Wiktoria Leszczyńska

Wykonywanie zadań gry

Ogłoszenie wyników III Gry Terenowej po Tarnowie

Biesiadowanie z Henrykiem Sienkiewiczem

20 października 2016 roku odbyła się w Szkole Podstawowej nr 2 BIESIADA SIENKIEWICZOWSKA. Uroczystość została zorganizowana wspólnie przez naszą szkołę i Radę Osiedla nr 6 Gumniska Zabłocie. Wzięli w niej udział mieszkańcy naszej dzielnicy i prezydent Tarnowa Roman Ciepiela oraz nauczyciele z naszej szkoły.

Uczniowie klasy VI a oraz kl. IV a przygotowali przedstawienie pod opieką pań Renaty Kucharskiej i Beaty Chrobak. W inscenizacji pojawili się bohaterowie książek Henryka Sienkiewicza, np. Staś i Nel z

książki „W pustyni i w puszczy” oraz bohaterowie Trylogii, „Quo vadis” i opowiadań. Wszyscy byli przebrani za odtwarzanych przez siebie bohaterów. W przedstawieniu znalazł się też taniec renesansowy oraz kilka piosenek nawiązujących do powieści Sienkiewicza. Jednym z punktów programu było czytanie fragmentów książek Henryka Sienkiewicza. Jak na biesiadę przystało, były też różne konkursy, wspólne śpiewanie i poczęstunek.

Uczestnikom imprezy bardzo się podobało spotkanie, podczas którego mogli przypomnieć sobie

książki Henryka Sienkiewicza i powstałe na ich podstawie filmy. Biesiada odbyła się na zakończenie Roku Henryka Sienkiewicza.

Anna Osuch

Występ uczniów podczas Biesiady Sienkiewiczowskiej

Przepytuujemy... nauczycieli

Zazwyczaj to nauczyciele pytają nas – o wiadomości z ostatniej lekcji, o zadania domowe, o nasze zainteresowania, o czytane książki itd., itp. Dziś to my zadajemy pytania, a nauczyciele odpowiadają. Oto wywiady z dwoma paniami uczącymi w naszej szkole języka angielskiego i matematyki. Pierwszy wywiad przeprowadziłyśmy oczywiście w języku angielskim! Dla niewtajemniczonych zamieszczamy jednak tłumaczenie.

Pani Elżbieta Popiel z autorkami wywiadu

„First of all I like my pupils. I like my students and I like going to school, I like working at school...”

- Let us start! The first question. What do you think about your pupils? Do you have any problems with them?

- Sometimes, I think most of them are intelligent and pretty and they learn a lot but there are some who do nothing. They do not care.

- How many years have you been teaching in our school?

- I have been teaching here

Our English teacher

Mrs Elżbieta Popiel was interviewed by Olga Henich, Weronika Biedroń and Zuzanna Skorupa.

for 38 years.

- Do you sometimes think about changing a job? What could it be?

- When I was a young girl, I was thinking about journalism. But then I started to study English philology and chose a job as a teacher.

- What do you like most at your job?

- First of all I like my pupils. I like my students and going to school. I like working at school and giving new information about English language and English culture.

- What's the biggest problem your pupils have got with?

- I think grammar is the most difficult thing because they don't want to think about grammar in easy way. But the biggest problem my pupils have got is speaking English. They don't try to do it. Speaking is very important skill. Especially in contemporary world.

- Do you occasionally have dreams in English?

- Yes, sometimes I do, but when I was a young girl, I had dreams in this language more often.

- Thank you very much for the interview. Goodbye.

- Buy. Good luck in your journalist work!

Nasza Pani od angielskiego

Wywiad z Panią Elżbietą Popiel przeprowadziły Olga Henich, Weronika Biedroń i Zuzanna Skorupa.

- Zaczynamy! Pierwsze pytanie. Co Pani myśli o swoich uczniach? Czy ma Pani z nimi jakieś problemy?

- Czasami. Myślę, że większość z nich jest bardzo mądra, inteligentna i bardzo dużo się uczą, ale są też tacy, którzy nie robią nic, po prostu im nie zależy.

- Ile lat uczy Pani w naszej szkole?

- Uczę tu od 38 lat.

- Czy myślała Pani kiedyś o zmianie zawodu? Na jaki?

- Kiedy byłam małą dziewczynką, myślałam o dziennikarstwie, jednak później zaczęłam studiować filologię angielską i wybrałam zawód nauczycielki języka angielskiego.

- Co lubi Pani w swojej pracy?

- Po pierwsze lubię moich uczniów, ale lubię też chodzić do szkoły, lubię w niej

pracować i przekazywać dzieciom nowe informacje o języku angielskim oraz angielskiej kulturze.

- Z czym uczniowie mają największy problem, jeśli chodzi o angielski?

- Z tego, co widzę, gramatyka jest najtrudniejszym zagadnieniem, bo uczniowie nie myślą o gramatyce w prosty sposób. Jednak największym problemem jest rozmawianie w języku

angielskim, a to kluczowa umiejętność. Oni nawet nie próbują tego robić.

- Czy miewa Pani sny w języku angielskim?

- Tak, czasami mam, ale gdy byłam małą dziewczynką miewałam je częściej.

- Bardzo dziękujemy za rozmowę. Do widzenia.

- Do widzenia. Życzę wam powodzenia w pracy dziennikarskiej!

Szkolny świat dzikiej matematyki

Wywiad z Panią Łucją Plichtą. Rozmawiają Anna Osuch, Magdalena Wideł, Alicja Koral.

- **Dzień dobry! Czy zechciałaby Pani odpowiedzieć nam na kilka pytań?**

- Proszę bardzo.

- **Czy w dzieciństwie lubiła Pani matematykę? Jeśli tak, to dlaczego?**

- Oczywiście, zawsze lubiłam matematykę. W czasie wolnym, a także w szkole najchętniej rozwiązywałam łamigłówki.

- **Czym Pani się interesuje oprócz matematyki?**

- Nauczanie w szkole niestety nie pozostawia mi wiele wolnego czasu, ale gdy go znajdę, staram się przeczytać książkę lub iść do kina.

- **Jak dużo czasu zajmuje Pani przygotowanie sprawdzianów na 6 grup?**

- Niewiele, zazwyczaj zaj-

muje mi to około 30 minut. W wyborze zadań pomaga mi Gdańskie Wydawnictwo Oświatowe, które podaje mi różne propozycje.

- **Jaki jest Pani największy sukces w tej pracy?**

- Moim największym sukcesem w pracy jest nauczanie w szkole wielu uczniów. Bardzo mnie cieszy, gdy dzieci dostają dobre oceny.

- **Jakie jest Pani największe marzenie?**

- Nie mam wielkich marzeń, aczkolwiek posiadam małe marzenia. Jak każda osoba w moim wieku chcę być zdrowa, szczęśliwa i zawsze uśmiechnięta.

- **Przyjęło się, że matematycy nie lubią literatury? Czy to prawda w Pani przypadku?**

- Nie czytam zbyt wiele książek, ale często w wol-

nym czasie zdarza mi się coś przeczytać.

- **Miewa Pani sny z udziałem ułamków, liczb ujemnych i graniastosłupów trójkątnych?**

-Nie, nie miewam takich snów (śmiech). Dla mnie najważniejsze jest, aby dobrze się wyspać.

- **Dziękujemy za miłą rozmowę.**

„Bardzo mnie cieszy, gdy dzieci dostają dobre oceny...”

Pani Łucja Plichta i autorki wywiadu

Co warto wiedzieć o swojej szkole

Czy zastanawialiście się, jak to było za czasów Heleny Holendrowej, pierwszej kierowniczkii Szkoły Żeńskiej im. S. Konarskiego? Czy wiedzieliście, że...

- Dawniej nasza szkoła przez pewien czas mieściła się w „starych, niewygodnych i ciemnych ubikacjach” budynku koło katedry. Pewnie od razu pomyśleliście: „W ubikacjach?! Coś podobnego!” i chyba nie chcielibyście się uczyć w takich warunkach. Ale warto wiedzieć, że słowo „ubikacje” dawniej oznaczało po prostu pomieszczenie, pokój.

- Podczas I wojny światowej budynek, w którym obecnie mieści się nasza szkoła (tzw. stara szkoła), uległ różnym zniszczeniom. Wypadały szyby, były wielkie dziury w dachu od granatów. W porównaniu do innych budynków w mieście nie były to jednak duże uszkodzenia.

- Nasza szkoła mieściła się dawniej nie przy ulicy Konarskiego, tylko przy ulicy Zabłockiej. Nazwa pochodzi od dzielnicy, w której znajduje się szkoła. Nazwę ulicy zmieniono w 1900 roku z okazji 200. rocznicy urodzin Stanisława Konarskiego.

- W czasie działań wojennych w latach 1914-1915 dzieci w szkole nie mogły się uczyć przez prawie cały rok. Pewnie chcielibyście nie chodzić do szkoły i wydaje się Wam, że tak byłoby fajnie, ale wtedy dzieci cierpiały z zimna, głodu i smutku, który doskwierał im przy stracie rodziców.

Alicja Koral

Tak wyglądała nasza szkoła w 1911 roku, czyli wkrótce po przeniesieniu z budynków przy katedrze na ul. Zabłocką.

Laureatki Konkursu Recytatorskiego

Finalistka Dyktanda Niepodległościowego

Zdobywczyni II m. w Konkursie Fotograficznym

Zwycięska bajka o bibliotece napisana przez kl. V a

Najpiękniej czytał fragmenty starej kroniki szkolnej Oliwier Wojciechowski

Nasze konkursowe osiągnięcia

Konkursy międzyszkolne

Konkurs recytatorski „Do Ciebie mówię, Wielki Tułacz” w SP nr 10

I miejsce - Olga Henich,
III miejsce - Weronika Biedroń

Miejski Konkurs Fotograficzny „Wakacyjna przygoda”

II miejsce: Anna Kiwior, kl. VI b

IV Małopolskie Dyktando Niepodległościowe

Udział w finale wojewódzkim -
Weronika Wróbel

Małopolski Konkurs Matematyczny

Udział w etapie rejonowym -
Magdalena Wideł

Małopolski Konkurs Humanistyczny

Udział w etapie rejonowym -
Zuzanna Skorupa, Weronika Biedroń

Małopolski Konkurs Języka Angielskiego

Udział w etapie rejonowym - Olga Henich,
Zofia Mikoś

Festiwal Piosenki Niezłomnej

Udział w eliminacjach wojewódzkich -
Olga Henich

Konkursy szkolne

III Gra Terenowa po Tarnowie „Tarnowscy bohaterowie walki o niepodległość”

Klasy IV-VI

I miejsce - kl. V a

II miejsce - kl. V b

III miejsce - kl. IV a

Klasy I-III

I miejsce – kl. III a

Międzyklasowy konkurs na bajkę o bibliotece pod hasłem „Biblioteka na Ciebie czeka”.

I miejsce: „Historia biblioteki” – klasa V a

II miejsce: „Kolorowa przyjaźń” – klasa VI b

III miejsce: „Zaczarowana biblioteka” – klasa IV a

Szkolny Konkurs Plastyczny o papieżu Janie Pawle II

I miejsce - Zuzanna Skorupa

Konkurs pięknego czytania pod hasłem „Poczytam Wam”

Na poziomie klas trzecich:

Wiktorija Matczak (IIIb)

Bartosz Kiciński (IIIa)

Na poziomie klas drugich:

Julia Imgrunt (IIc)

Wyróżnienia:

Mateusz Łabno, III c

Bartłomiej Skawiński, III c

Dawid Sarna (IIa)

Daria Augustyn (IIc)

Konkurs

„Nauczycielki Dwójki – bohaterki codzienności w latach 1914-1918”:

Klasy IV

I miejsce: Gerard Rymanowski, kl. IV a

II miejsce: Michał Kapustka, kl. IV b

III miejsce: Zuzanna Pis, kl. IV a

Klasy V

I miejsce: Anita Zwoźny, kl. V a

II miejsce (ex aequo):

Magdalena Sękowska, kl. V a

Jan Wielgus, kl. V b

Jakub Prusak, kl. V a

III miejsce (ex aequo):

Igor Banek, kl. V b

Hubert Zelek, kl. V a

Klasy VI

I miejsce: Olga Henich, kl. VI a

II miejsce (ex aequo):

Magdalena Wideł, kl. VI a

Sebastian Słowik, kl. VI b

III miejsce (ex aequo):

Weronika Biedroń, kl. VI a

Weronika Wróbel, kl. VI a

Konkurs pięknego czytania fragmentów najstarszej kroniki szkolnej (kl. II-III)

I miejsce: Oliwier Wojciechowski, kl. III b

Wyróżnienia:

Sebastian Opozda, kl. III c

Natalia Wielgus, kl. II c

Zebrała: Olga Henich

My czytamy! Ty też czytaj!

Czy wiecie, że aż 63 % Polaków nie przeczytało w ciągu roku ani jednej książki! Tak wynika z ostatniego badania przeprowadzonego przez Bibliotekę Narodową w 2016 r. To straszne! Ale spokojnie. Są wśród nas także tacy, którzy po prostu uwielbiają przenosić się w świat literatury i dowiadywać się o losach bohaterów.

Takim molom książkowym (i nie tylko) polecamy serię książek zatytułowaną

„Tajemnica...”. To odpowiednia lektura i dla starszych, i dla młodszych; utrzymuje w napięciu, a rozstrzygnięcie jest bardzo niespodziewane i nieoczywiste. Poza tym ostatnio jest to także najczęściej wypożyczana książka w naszej szkolnej bibliotece.

Głównymi bohaterami są Lasse i Maja – dwoje nastolatków prowadzących agencję detektywistyczną w szwedzkim miasteczku

Valleby. W tym miejscu jest jednak więcej zagadek do rozwiązania, niż komukolwiek mogłoby się wydawać! Każdy zakątek skrywa swoją tajemnicę i niemalże każdy mieszkaniec tej okolicy ma coś na sumieniu. Podstępny, dziwne powiązania, oszustwa, nieuzasadnione kradzieże... To naprawdę bardzo ciekawa i wciągająca lektura!

Pamiętaj: kto czyta, nie błądzi, a czytanie rozwija. Książka doda Ci skrzydeł!

Olga Henich

Autorem książek z serii „Tajemnica...” jest Martin Widmark, a ilustratorką Helena Willis

Święta Bożego Narodzenia na świecie

W **Meksyku** już 15 grudnia wieszka się pod sufitem piniatę - gliniane naczynie wypełnione słodyczami. Pod nią gromadzą się dzieci. Jedno z nich rozbija piniatę kijem, co rozpoczyna wyścig w zbieraniu słodyczy. Głównym daniem wigilijnym jest wędzony dorsz z papryką i oliwą oraz małymi grzankami. Podaje się również pieczonego indyka, owoce, słodycze.

W **Hiszpanii** odpowiednikiem opłatka jest chałwa. Przed Bożym Narodzeniem każda rodzina hiszpańska zaopatruje się w nową szopkę. Wigilijna wieczerza rozpoczyna się po Pasterce. Następnie wszyscy wychodzą na ulice oświetlone tysiącami barwnych żarówek, śpiewają kolędy, tańczą i bawią się do rana. Głównym daniem jest pieczona ryba oraz „ciasto Trzech Króli”, w którym zapieka się drobne upominki. Prezenty rozdawane są 6 stycznia w święto Trzech Króli na

pamiątkę darów, które Jezus otrzymał od mędrców ze Wschodu.

W **Grecji** Boże Narodzenie jest uroczystym okresem. Gorący czas rozpoczyna się 6 grudnia w dniu św. Mikołaja, kiedy to wszyscy wymieniają się podarunkami, i trwa aż do 6 stycznia - święta Trzech Króli. Na dzień przed Bożym Narodzeniem i Nowym Rokiem dzieci śpiewają coś na wzór kolęd, chodząc od domu do domu. Te kolędy mają błogosławić domostwa. Za śpiew dzieci dostają słodycze i suszone owoce. Na prawie każdym stole można znaleźć Christopsomo (Chleb Chrystusa). Jest to okrągły bochenek ozdobiony na wierzchu krzyżem, wokół którego

ludzie stawiają symbole z ciasta przedstawiające to, co oznacza długotrwałość. Choinki nie są powszechne, a prezenty wręcza się 1 stycznia.

We **Włoszech** 8 grudnia ubiera się choinkę oraz budowane są żłóbki w kościołach. 24 grudnia obchodzona jest Wigilia - uroczysta kolacja, podczas której jedzone są typowe włoskie ciasta – penettone i pandoro, a także nugat, migdały i orzechy laskowe. Włosi biorą udział w Pasterce. W czasie Bożego Narodzenia rozdają prezenty.

Na **Węgrzech** w czasie świąt organizuje się wielkie bale dla dzieci. Najważniejszy z nich odbywa się w stolicy kraju, Budapeszcie, w budynku Parlamentu. Uczestniczą w nim znani aktorzy i artyści. W domach pod obrus leżący na stole wkłada się sianko. Wyciągnięcie najdłuższego źdźbła wróży długie życie. W czasie Wigilii i świąt

Bożego Narodzenia Węgrzy jedzą pieczonego indyka, zupę rybną oraz rosół z kury. Na stole nie może zabraknąć ciasta z makiem, bo mak zapewnia rodzinie miłość.

W **Austrii** po piątej po południu rozbrzmiewa w oknach mały dzwoneczek. To znak, że rozpoczyna się świąteczna kolacja. Austria jest ojczyzną jednej z najpiękniejszych kolęd na świecie „Stalle Nacht, heilige nacht” („Cicha noc, święta noc”).

Opracowały:
Weronika Biedroń
i Alicja Koral

Piniata meksykańska

ŚMIECH TO ZDROWIE, czyli KĄCIK HUMORU

Pani od polskiego wywołuje Jasia do odpowiedzi:

- Jasiu, podaj, proszę dwa zaimki.
- Kto? Ja?!
- Brawo, Jasiu, piątka!

☺

Pani pyta Jasia:

- Jasiu, powiesz jakieś zdanie w trybie oznajmującym?
- Koń ciągnie wóz.
- Brawo! A teraz przekształć to zdanie tak, aby było zdaniem rozkazującym.

- Wio!

☺

- Co to jest kotłownia?
- Miejsce, w którym kot łowi myszy.

☺

- Co to jest przymiotnik?
- Osoba pracująca przy miotaczu ognia.

☺

Przychodzi Jasiu do domu i mówi:

- Mamo, mamó! Nareszcie nauczyłem się pisać!
- Tak? A co napisałeś?
- Nie wiem, bo jeszcze nie umiem czytać.

☺

- Jasiu, czy znasz ptaka, który nie buduje gniazda?
- Znam, kukułka.
- A czy wiesz dlaczego?
- Bo kukułki mieszkają w zegarach.

☺

Babcia pyta Jasia:

- Ile to jest 2+2?
- Yyy... No ten... Cztery!
- Brawo, Jasiu, dostajesz 4 cukierki.
- A mogłem powiedzieć 8.

☺

- Dlaczego blondynka, grabiąc liście złamała nogę?
- Bo spadła z drzewa...

☺

Kelner pyta Jasia w restauracji:

- Na ile kawałków pokroić Twoją pizzę? Na dwa czy na cztery?
- Na osiem, będę miał więcej!

☺

- Jadą dwie blondynki samochodem, nagle uderzają w mur. Wysiadają w szoku, a jedna z nich mówi:
- Przecież trąbiłam!

☺

Blondynka chwali się blondynce:

- Wiesz, mama kupiła mi nową sukienkę na literę F.
- Fioletową?
- Nie.
- Figową?
- Nie.
- Poddaję się, jaką?
- F kratkę.

☺

- Co to znaczy, jak ktoś znajdzie 4 podkowy?
- To znaczy, że gdzieś w pobliżu koń lata boso.

☺

Dzwoni blondynka do brunetki i mówi:

- Co robisz?
- Rozmawiam z tobą.
- A, to Ci nie przeszkadzam.

☺

- Tato, to prawda, że prawdziwy mężczyzna powinien zachować zimną krew w sytuacjach dramatycznych?
- Tak, synu, to prawda.
- To co chcesz najpierw zobaczyć: mój dzienniczek czy rachunek za nowe futro mamy?

Zebrala

Wiktorija Leszczyńska

CIEKAWOSTKI - KOSMOS

- ❶ W naszej galaktyce jest 100 miliardów gwiazd.
- ❷ Jesteśmy w stanie gołym okiem zobaczyć planety: Jowisz, Saturn, Merkury, Mars oraz Wenus.
- ❸ Pierwszą osobą, która spojrzała w przestrzeń kosmiczną przez teleskop, był Galileusz. Miało to miejsce prawie 400 lat temu.
- ❹ Ponieważ zapach jest zależny od kilku czynników środowiskowych, takich jak temperatura, wilgotność i wiek kwiatu, kwiaty pachną inaczej w kosmosie niż na Ziemi. Zapach różnego rodzaju róż uprawnianych na promie kosmicznym Discovery został później powielony i dodany do perfum sprzedawanych przez japońską firmę.
- ❺ W kosmosie nikt nie usłyszy Twojego krzyku. W próżni nie rozchodzi się dźwięk.
- ❻ Pierwszym zwierzęciem w przestrzeni kosmicznej była Łajka, pies został wystrzelony w kosmos radzieckim statkiem Sputnik 2 w 1957 roku. Prawdę o tym, co się z nim stało, ujawniono dopiero w 2002 roku. Od początku lotu nie planowano sprowadzania go z powrotem na Ziemię. Pies zginął prawdopodobnie po niecałych 10 godzinach, a powodem jego śmierci było przegrzanie (temperatura w kapsule wynosiła ponad 40 °C) i stres wywołany nadmiernym hałasem, wibracjami i przyspieszeniem. (Źródło: <http://www.dobresobie.pl/ciekawostki/242/20-kosmicznych-ciekawostek>)

SZTUKA Tajemniczy obraz

Jednym z najbardziej znanych obrazów jest dzieło Leonarda da Vinci „Mona Lisa”. Obraz powstał około 1503-1506 roku. Przedstawia on kobietę ubraną w ciemną szatę, o włosach brązowej barwy. Obraz robi wrażenie trochę ponurego, bo charakteryzują go chłodne i ciemne barwy. Wydaje mi się, że jest tajemniczy i ciekawy, ponieważ każdy na jego temat ma inne zdanie.

Obraz został namalowany farbami olejnymi na drewnie o wymiarach 53cm-77cm. Pozowała do niego modelka o nazwisku Lisa Gherardini. Była żoną bogatego kupca z Florencji we Włoszech. Obraz można obejrzeć w muzeum w Luwrze w Paryżu.

Aleksandra Mytnik kl.4a

